

Σξ. Κῦσόν με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τῷ δεξιᾷ.
 Φει. Ἰδοῦ, τί ἔστιν. Σξ. εἰπέ μοι φιλεῖς ἐμέ;
 Φει. Νῆ τὸν Ποσειδῶν τούτον τὸν ἵππιον.
 Σξ. Μή μοι γε τῆσιν μηδαμῶς τὸν ἵππιον.
 Οὐτ' ἔγωγε ὁ θεὸς ἀπὸς μοι τῆσιν κακῶν.
 Ἀλλ' εἴπερ ἐν τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς
 Ω παῖ, πῶσ' οὐ. Φει. Τί οὐ πῶσ' οὐμαί δῆτά.
 Γει.
 Σξ. Εὐσρέφον ὡς τάχιστα τοῖς σαυτῆς ἔξοποις.
 Καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἀ' ἐγὼ παρανέσω.
 Φει. Λέγε δὴ τί κελεύεις. Σξ. Καὶ τί, πείσεις;
 Φει. Πείσσω
 Νῆ τὸν Διόνουον. Σξ. Δεῦθέ νυν γ' ἀπόβλε-
 πι.
 Ορᾶς ὅθ' ἔθειον τῆτο καὶ τῶν κίδιον;
 Φει. Ορῶ. τί οὐδ' ἔτι ἔστιν ἔτερον ὢ πάτερ.
 Σξ. Ψυχῶν ὄφῶν τῆτ' ἔστι φροντισήειον.
 Ἐν ταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἀνδρες, οἱ τὸν ἕρηνον
 Λέγοντες ἀναπίδουσι, ὡς ἔστι πνιγείς.
 Κάστι θεὸς ἡμᾶς ἔδειξ'. ἡμεῖς δ' ἀνδρακες.
 Οὐτοὶ διδάσκουσ' ἀργύρειον ἢ τις διδά,
 Λέγοντα νικᾶν καὶ δῆματα καὶ δίκαια.

A S T. Exofculare me, & tuam cedo dexteram.
 P H. Eho, quid est: S T. Dic mihi, mi fili, utrum
 me ames?
 P H. Ita per Neptunum equestrem. S T. Ne huc,
 ne nomines,
 Deum equestrem. Nam hic malorum fons est
 omnium:
 Sed, si me amas, mi fili: age mihi
 Obtempera. P H. Quid ergo obtemperem tibi?
 S T. Mores tuos immuta quam celevrimē:
 Et ego, quae te iussero, in his morem geras mihi.
 P H. Quid ergo iubes? cedo. S T. An morem ge-
 res? P H. Geram,
 Per Bacchum, S T. Age nunc, accede huc fili, &
 prospice.
 Viden ostiolum illud, & hanc adiculā proximā?
 P H. Video: sed quid nā est, mi pater, isthoc adiu?
 C S T. Est animarum sapientum conciliabulum:
 In quo viri habitant, qui de Caelo disputant,
 Et hominibus persuadent, quod furnus fiet,
 Nosque ambiat: & quod nos carbones sumus. Hē
 Docent, si modo quis argentū illi det, hominam
 Orantem causas, æquum & iniqum vincere.

Σχ. κῦσόν με & τὴν χεῖρα δός.] πρὸς τὸ Ομηρικόν, χεῖ-
 ρας τὰ λήλων λαβέτω καὶ πισθάνατο, φιλιθον & πρὸ-
 σπιζα καὶ τὴν χεῖρα δός τῷ δεξιᾷ. ἔδος δ' ὅτι πῶ-
 σαι καὶ σὺν δίκῃς βεβαίαις, ὡς δεξιάς διδόναι ἀλλή-
 λους. Ἰδοῦ τί ἔστιν.] Ὁ ἀπὸ τῆσιν ἑσθ' αὐτοῦ πρὸς βύτου
 ποιῶν ἐναντίος, τῷ δεξιᾷ ἄρρεζεν αὐτῷ, καὶ δ' ἵλον ὅ-
 τι παρεπιγραφή τὸ εἶδος. Νῆ τὸν Ποσειδῶν τούτον.]
 ἄρμα δεξιάς ὀμνυσιν ἢ ἀλλότι ἠνοικιόν. ἢ πολ. ἐμικόν
 σπεύς, κινείας ἢ ἰνῶ ὀνανίσκος ὀμνυσιν τὸν Ποσειδῶνα,
 θεὸν ἱππικὸν ὄντα αἰε καὶ αὐτὸς θεὸς ἵππων ἐσπουδα-
 κῆς. τινὸν ἢ πῶσ' οὐδ' ἀνδρῶν ἔδει χράμενον
 αὐτὸν εἰνομίξαι εἰρηκίαι. εἰσάσει γ' ὀμνυῦτες λέ-
 γειν μὰ τοῦτον τὸν θεόν, μὰ τοῦτον τὸν Ἀσκληπιόν. ἀλ-
 λοὶ ἢ ἀσκληπιῶν ἐχόντα Ποσειδῶνα, εἰς τοῦτο καὶ ὁ πρὸς
 βύτης πῶσ' ἀκολούθως ἀχθεῖαι. Μή μοι γε.] μὴ
 ἐπὶ τῆσιν ἵπποις τὸν ἵππιον. οὐ γὰρ ἀνέχομαι τῆσιν ἵππων
 αἰκούειν ὄνομα, δι' οὐδ' ἀπολαλέειν τῶν χημάτα. Ἐκ-
 σρέφον.] ἀπὸ τοῦ μετὰ βαλε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆσιν ῥυπου-
 μῶν ἰματίων καὶ ἐκσρέφομῶν. ἐκσρέφαι ἢ ἰμάτιον,
 τὸ ἀλλάξαι τὸ πρὸς τὸ εἶσω μέρος, ἔξω. ἀλλάξον οὐδ' ὀφ-
 σι τοὺς τρόπους σου καὶ μετὰ βαλε μετὰ φοικῆς. τὸ γὰρ
 ὡς ἄχιστα, κινείας ὅτι ἄρμα ἱπλάτα. ταχινὰ γὰρ τῶν ἄρ-
 μάτα.

B I S E T V S. ἀ' ἐγὼ.] ἀπὸ τῆσιν ἀ' ἐγὼ παρανέσω
 εἶν.

Σχ. Νῆ τὸν Διόνουον.] ἐπειὶ ἐκ' ὀπίρρεσθ' ἢ Ποσειδῶνα
 ὀμνυῖαι, μεταβαλὼν, τὸν Διόνουον ὀμνυσιν. Καὶ τῶν κί-
 διον.] τὸ οἰκίδιον ἱπποκλειστικῶς. συμκρῖναι ἢ, καὶ τοῖς
 ὀνόμασιν αὐτοῖς τὸ εὐτελεῖ τ' φιλοθφίας εἰς πᾶντα δεῖ-
 κνύς, τὸ ἢ εὐρο, ἢ τὸ πικρὸν, ἀλλ' ἀπὸ τῆσιν ἐλθέ. ἢ γὰρ
 ἢ δ' ἵππον αὐτὸν, ὅπ' τῷ Σωκράτῃ οἰκίαν.

B I S E T V S. Τὸ θύειον καὶ τ' κιδίον] ἐν εἰς
 δ' οὐδ' ἀπὸ τῆσιν τὸ θύειον τῆσιν τῶν οἰκιδίων.

Σχ. Ψυχῶν ὄφῶν.] ἢ γοιω. ἀνδρῶν φιλοσόφων τῆσιν ἢ
 ἐπ' ἀμφοτέρων δ' ὡραται νοεῖσθαι. ἐστὶ γὰρ ἀμφίβολον καὶ
 ἀδῆλον, πότερον ὡς ψυχᾶς αὐτῶν λέγει ὄφῶν ἢ τῆσιν ἀν-
 δρας ὄφῶν. τῆσιν ἢ ψυχᾶς ἐκείνων, ἐνεστὶ τῶν φροντισή-

ειον ἐὰν μὴ γὰρ ψυχῶν ὄφῶν τῆσιν ἔστι φροντισήειον ἐ-
 δέχεται τῶν αὐτῶν ἢ τῶν ψυχᾶς ὄφῶν. ἐὰν ἢ ψυχῶν, ὄ-
 φῶν, ἀνδρῶν λέγει, διὼ αἰαί ἢ καὶ σὺν ὄφῶν εἰς τοῦτο
 τὸν θεὸν ψυχῆς Σωκράτους λόγον. καὶ ἀγαθῶς ἐπίτηδες
 εἰρηκίαι, ἐπεὶ καὶ Σωκράτης ὀρεζόμενος θεὸν ψυχῆς, ἀ-
 γαθῶς ἐδοξε λέγειν, καὶ ὡς τινε νομίζουσιν ἀπανάστῃς
 αὐτῷ, τῷ ἰδίῳ ἀδένειαν καὶ ἰηοείαν Σωκράτους ποιῶ-
 μῶν, ἀ' ἢ θεὸν ψυχῆς ὄφῶν, ταῦτα. ψυχῆ πᾶσα ἀθά-
 ναστος. ὅ γὰρ ἐκείνη ἰον ἀθάνατον, τὸ δ' ἄλλο κινουῖ, ἢ
 ἰπὸ ἀλλο κινεῖσθαι, πᾶσαν ἔχει κινήσεως καὶ ζωῆς.
 Φροντισήειον.] οἰοεῖ, βελτιήειον. ἢ σὺν ὄφῶν τῆσιν καὶ
 θάκος πᾶσαν ἔχον ὄφῶν. θάκος ἢ καλεῖται, ὁ τόπος,
 ἀπὸ τῆσιν ἐνθα πολλοὶ σὺν ἔρχονται σὺν ἰσθμῶν. φροντι-
 σῆ δ' ἐκαλουῖτο, οἱ θεὸν τὸν Σωκράτη, εἰς τὸ φροντίξαι
 ἀλλήλων, καὶ εἰς τῆσιν μὲν ἐπὶ ταῦτα τῆσιν φροντίδος
 ὡς ἐστὶ πνιγείς.] πνιγείς, ἢ τῆσιν ἀνδρῶν καμίνος, διὸ
 ὅπ' ἔχει, ἡμεῖς δ' ἀνδρακες εἰς τὸ ἰπὸ ἡλίου θερμαίνε-
 σθαι, κινείας ἢ πνιγείς, ἐνθα οἱ ἀνδρακες ἐχόντα ἐ πνί-
 γονται. ταῦτα ἢ πρὸ τῆσιν Κράτης ἐν Πανόπῃ δρᾶμα-
 τι θεὸν ἱππῶνα τῆσιν φιλοσόφῃ καμινῶν αὐτὸν λέγει, ἀφ'
 ἢ εἰς ὄφῶν τινεσιν φασιν, ὅτι μὲν εἰμῶς ἐχθρας χάειν
 Λεῖσοφῶν ἢ ἐκ' ὀπί τῷ τῆσιν νεφελῶν ποιῆσθαι, ὅς γε μῆ-
 τε ἰδίον τι μῆτε ἀρμότιον, ἀλλὰ μὴ ἢ πρὸς ἐν ἐγκλημα
 ἦλθε Σωκράτης. δύο γὰρ κατ' αὐτῆσιν ταῦτα προθεῖς ἐγ-
 κλήματῶν, τὸ θεὸν εἰρᾶν ὅτι ἔστι πνιγείς. ἢ ἰσως ἐκείνος
 ἔστι ἢ ἡπῶ λόγον διδάσκων καὶ τὸν κρείττονα, τὸ μὲν, κοι-
 νὸν τῆσιν φιλοσόφων ἀπάνταν ἐπήγαγν ἐγκλημα. φαίνε-
 ται ἢ ὅτι τῆσιν ἱππῶν καμινῶν ἐπὶ τῷ φθῶν, τὸ ἢ
 τῆσιν ἐγκλημάτων, ἐδὲ τὸ σὺν ὄφῶν ὀφίλοθφία, ἢ
 γὰρ τῆσιν ἐπαγγέλλονται οἱ φιλόθφῃ, δ' ἴσως ποιῆσθαι λέ-
 γειν, ἰδίον ἢ τὸ τοῦτο μᾶλλον τῆσιν ῥήσοικῆς, ὡς ἐπ' ἀμ-
 φοτέρους τὸν φιλόθφον καθ' ἀρεῖαν. οἱ δ' ὅτι ὀλίγηρον
 εἰς αὐτὸν σὺν ἔξω δρᾶμα, δι' ἐχθραν νομίζουσιν αὐτὸν
 πεποικῆναι, ἐκ ὀρθῶς οἰονται, πρῶτον μὲν γὰρ Δίφίλος
 εἰς Βοῖδαν τῆσιν φιλόθφον, ὀλίγηρον σὺν ἔξω ποιῆμα, διὸ
 ἐκ εἰς δ' ἐλεῖαν ἐρυπαίνετο φιλόθφῃ, ἢ εἰς τῆσιν ἐχθρὸς
 ἢ ἐπὶ τῶν. Εὐπολις εἰ γὰρ ὀλίγων ἐμνήσθη Σωκράτης,
 μᾶλλον